

У централном делу студије, која има неколико поглавља, др Човић је разматрао са више аспеката типске особености уметничке историјске прозе, стално поредећи главна дела А. Н. Толстоја са најуспелијим делима тог жанра у руској класичној књижевности, — романом „Капетанова кћи“ А. Пушкина, „Тарасом Бульбом“ Н. Гогоља, и посебно детаљно са „Ратом и миром“ Лава Толстоја.

Посебно треба истаћи вредност Човићевог аналитичког поступка у третирању теме и грабе. Испитао је историјат процеса стварања Толстојевих дела о епосу Петра Великог, приповедни манир, „ауторов лик“ као основни конструкт романа „Петар Први“. У анализи стила разматрао је стил историјске прозе са три битна аспекта: само дело; у односу на руску класичну прозу; у односу на наш и европски историјски роман. Посебно су успеле његове анализе видова објективације ситуација романа лексиком и фразеологијом грајата, записника са суђења Тајне царске канцеларије, званичне кореспонденције државних институција, као и реминисценцијама и интерполацијама из књижевних дела друге половине XVII века. Презентирање нарације имперсоналног казивача, и осталих актера у тој функцији, је изврсно...

М. Бабовић (Из рецензије)

Ово дело је назочан пример повезаности језичких и књижевних истраживања, њихове узajамне условљености и компатибилности њихових резултата. И више од тога, оно показује неопходност филозофског, естетичког, историјског и друштвеног приступа језику када се хоће дубински да проучава план садржаја језичког исказа.

У том контексту аутор с правом указује на значај стила, тачније на значењима која су кодирана у стилским изражајним средствима са посебним освртом на композицију као на формалну стилску формацију у делу. У ту сврху аутор је сасвим на месту користио комбинацију семиотичког приступа и анализе подтекста, опет са посебним освртом на улогу казивача и односе који се успостављају у делу између њега и аутора, њега и појединих јунака дела, њега и предмета приповедања...

М. Стојнић (из рецензије)

Значај књиге др Бранимира Човића је вишеструк. Резултати ауторовог истраживања представљају, прво, допринос русистичкој књижевноисторијској стилистичкој научној мисли. Вредност овог истраживања нарочито проистиче из чињенице што је засновано на модерној динамичкој концепцији стила као комплексне појаве која је у основи естетичке структуре Толстојевог историјског романа. Човићева књига има значаја и за развој наше књижевно-теоријске мисли. Њена је вредност, наиме, и у томе што аутор методолошки чистим и доследним поступком остварује анализу стила једне веома сложене романескне структуре. А такве књиге су у српској науци о књижевности, као што је познато, још увек ретке и посебно драгоцене. И, најзад, ова књига, покренувши проблеме преводиња историјске прозе као жанра у светлу накнадног откривања карактеристика оригинала и преводилачких решења у преношењу статичних елемената, као и динамике саодносних елемената из оригинала, на фону не нарочито богате српске литературе о теоријским проблемима преводиња књижевне прозе, ући ће у ред наших важних књига из области теорије преводиња.

М. Сибиновић (Из рецензије)

Бранимир Човић (1937) предаје Стилистику руског језика и руске уметничке књижевности и Поетику превода на Филозофском факултету у Новом Саду, Студирао славистику на Филозофском факултету у Београду. Магистрирао и докторирао у Београду. До сада је објавио више студија и расправа из стилистике и поетике, као и поетике превода. Објављене књиге: „Уметност преводиња или занат“ (1986), „Поетска слика“ (1989). У припреми је књига „Основи паратологије“.